

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Διεθνής Αμνηστία

Η Διεθνής Αμνηστία, στο πλαίσιο της παγκόσμιας εκστρατείας εναντίον της βίας κατά των γυναικών, έχει ετοιμάσει σε συνεργασία με άλλες διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις, σχόλια επί του προσχεδίου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης κατά της Σωματεμπορίας (European Convention against Trafficking in Human Beings).

Επίσης η Διεθνής Αμνηστία έδωσε στη δημοσιότητα λεπτομερείς συστάσεις που ζητούν τη δέσμευση της Ε.Ε για την ανάπτυξη του ΧΕΑΔ «Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης» και διατυπώνει ένα ευρύ φάσμα προτάσεων πολιτικής για την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η υπέρτατη έμφαση στην ασφάλεια και την αντιτρομοκρατία καθιστά ακόμη πιο επείγουσα τη σύσταση οργάνων για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Διεθνής Αμνηστία εξάλλου καταδικάζει έντονα τους αποκεφαλισμούς ομήρων στο Ιράκ χαρακτηρίζοντας τους διεθνή εγκλήματα.

Γιατροί χωρίς Σύνορα

Οι "Γιατροί χωρίς σύνορα" οργάνωσαν πριν από τρία χρόνια μια υπηρεσία περίθαλψης για γυναίκες θύματα βιασμών, στο Νοσοκομείο Μακελελέ της Μπραλανίλ στο Σουδάν. Οι γυναίκες θύματα βιασμού, οι οποίες καταλήγουν εκεί έχουν δωρεάν περίθαλψη, φάρμακα καθώς και ψυχολογική υποστήριξη.

Ο αριθμός των γυναικών που πέφτουν θύματα βιασμού στη Μισραλαβίλ είναι μεγάλος. Στο διάστημα των τριών ετών που λειτουργεί το πρόγραμμα των "Γιατρών χωρίς σύνορα" περισσότερες από 600 γυναίκες από 12 έως 69 ετών έχουν παρουσιαστεί στο Νοσοκομείο για βοήθεια. Στο Κογκό, παρά την λήξη του πολέμου, ο βιασμός αποτελεί αληθινή μάστιγα και ένα στα τρία θύματα είναι ανήλικα κορίτσια.

Δυστυχώς, το τρομερό αυτό πρόβλημα δεν μπορεί να καταπολεμηθεί στη ρίζα του αποτελεσματικά, γιατί υπάρχει ανοχή από τις αρχές και σπάνια ο δράστης τιμωρείται. Το 2002 δεν αναφέρθηκε καμιά καταδίκη για δράση βιασμού.

Η οργάνωση των "Γιατρών χωρίς σύνορα", εκτός από την οργανωμένη βοήθεια στο Νοσοκομείο, προσφέρει στα θύματα ψυχολογική υποστήριξη και συμβουλευτική αγωγή, έτσι ώστε να μπορέσουν αυτά να ενταχθούν ξανά στην οικογενειακή και κοινωνική ζωή του τόπου τους.

Από το "Φεμινιστικό Δίκτυο" (Feminist net) λάβαμε τις ακόλουθες πληροφορίες. Το Σουδάν αποτελεί το μεγαλύ-

τερο ποσοστό ακρωτηριασμού των γυναικείων γενετικών οργάνων στον κόσμο.

Το Υπουργείο Υγείας στο Χαρτούμ οργάνωσε, τον περασμένο χρόνο, συμπόσιο για την κατάργηση της πρακτικής της κλειτοριδοτομής, παρουσιάζοντας συγχρόνως και σχετικό σχέδιο νόμου.

Στις βόρειες επαρχίες της χώρας η κλειτοριδοτομή εφαρμόζεται στο 90% του γυναικείου πληθυσμού από πρόσωπα χωρίς ειδικές γνώσεις. Με τον καινούριο νόμο, που θα τεθεί σύντομα σε εφαρμογή, η βάρβαρη αυτή πρακτική θα τιμωρείται με φυλάκιση.

Διεθνής Ένωση εναντίον του λιθοβολισμού

Η Διεθνής Ένωση εναντίον του λιθοβολισμού (International Committee against Stoning) με έγγραφο της προς όλες τις ανθρωπιστικές οργανώσεις, καταδικάζει την ποινή του λιθοβολισμού και ζητάει από τον Πρόεδρο του Ιράν, Mohammad Khatami, την άμεση κατάργηση της ποινής αυτής καθώς και όλων των μορφών παραδειγματισμού για εξωσυζυγικές σχέσεις.

Ζητάει επίσης την απελευθέρωση της 14χρονης Zhila που απέκτησε παιδί εκτός γάμου.

Η οργάνωση ζητάει επίσης από τον Πρόεδρο της Νιγηρίας, Ousegun Obasanjo, την κατάργηση του νόμου της «Σαρία» για το θάνατο δια λιθοβολισμού και την αθώωση των δύο γυναικών, της Hajar Ebrahimi και της Daso Adano's που είχαν καταδικαστεί εις θάνατον δια λιθοβολισμού λόγω εξωσυζυγικών σχέσεων.

Η οργάνωση κάνει έκκληση για συμπαραστάση με σκοπό την ενίσχυση της εφαρμογής των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Δικαιώματα Γυναικών στην Αφρικανική Ένωση

Η υιοθέτηση του Πρωτοκόλλου για τα Δικαιώματα των Γυναικών στην Αφρική από την Αφρικανική Ένωση αποτελεί σημαντικό βήμα για τις προσπάθειες διασφάλισης του σεβασμού για τα δικαιώματα των Αφρικανών γυναικών. Το Πρωτόκολλο απαιτεί από τις αφρικανικές κυβερνήσεις να εξαλείψουν όλες τις μορφές διακρίσεων και βίας εναντίον των γυναικών στην Αφρική και να προάγουν την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Η ισχύς του Πρωτοκόλλου αρχίζει όταν επικυρωθεί από δέκα πέντε κράτη.

Οι ποσοτώσεις αίτημα και των γυναικών της Αφρικής

Οι γυναίκες βουλευτές του 27ου Συνεδρίου της Κοινοβουλευτικής Ένωσης Αφρικής (Union Parlemen-

taire Africaine) που έλαβε χώρα τελευταία στο Αλγέρι ζήτησαν 30% συμμετοχή των γυναικών στα Κοινοβούλια των χωρών τους, .

Οι γυναίκες απηύθυναν επίσης έκκληση στις κυβερνήσεις των χωρών τους να σεβαστούν τις δεσμεύσεις τους για την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω φύλου.

Η θέση της γυναίκας στην Υεμένη

Η θέση της γυναίκας στην Υεμένη παραμένει δραματική και μετά την ανεξαρτησία της χώρας, το 1992. Η γυναίκα δεν έχει πολιτικά δικαιώματα, δεν έχει δικαίωμα να ζητήσει διαζύγιο, η μαρτυρία της δεν έχει την ίδια βαρύτητα με εκείνη του άνδρα και είναι υποχρεωμένη να καλύπτει ολόκληρο το πρόσωπο και το σώμα της συνήθως με μαύρο φαρδύ ένδυμα. Το κορίτσια παντρεύονται συνήθως στα 15 τους χρόνια με άνδρα που θα τους υποδείξει ο πατέρας τους και τα περισσότερα εγκαταλείπουν το σχολείο στα 10 χρόνια τους.

Οι αριθμοί είναι τρομακτικοί:

70% αναλφάβητες γυναίκες

10% παιδική θνησιμότητα

20% συζυγική βία πολλές φορές με χρήση όπλων

40% απόπειρες αυτοκτονίας μεταξύ του γυναικείου πληθυσμού

Η μοιχεία στην Τουρκία

Το θέμα της Ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας πέρασε από δύσκολες και μακρές συζητήσεις μεταξύ του Επιτρόπου Φερχόιγκεν και του Τούρκου πρωθυπουργού Ταγίπ Ερντογάν με αφορμή την εφαρμογή του νόμου για την ποινικοποίηση της μοιχείας και, γενικά, των μεταρρυθμίσεων στον ποινικό κώδικα της Τουρκίας. Οι συντηρητικοί βουλευτές και πολιτικά στελέχη που διατηρούν στενές σχέσεις με μουσουλμανικές παραδοσιακές κοινότητες θέλουν να εμποδίσουν την πρόωξη αλλαγών στον ποινικό κώδικα και να πλήξουν έτσι την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας από την οποία θεωρούν ότι δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν.

Όμως ο Ερντογάν είναι αποφασισμένος να προχωρήσει προς εκσυγχρονιστικές αλλαγές. Έτσι, λίγο πριν την 8^η Οκτωβρίου (τελευταία προθεσμία για τις αλλαγές στον ποινικό κώδικα) η έκτακτη συνεδρίαση της τουρκικής Εθνοσυνέλευσης υιοθέτησε το νομοσχέδιο ευρωπαϊκών μεταρρυθμίσεων στον ποινικό κώδικα χωρίς να συμπεριλάβει την ποινικοποίηση της μοιχείας.

Στη μη ποινικοποίηση της μοιχείας έπαιξε μεγάλο ρόλο η πρωτοφανής κινητοποίηση των γυναικών και των φεμινιστικών οργανώσεων και, γενικά, της κοινωνίας των πολιτών στην Τουρκία.

Το σύνθημα "κράτος κάτω τα χέρια από το σώμα μου", εκατοντάδες γυναίκες διαδήλωσαν στις 14/9 κατά της ποινικοποίησης της μοιχείας. Ήταν μια από τις πολλές εκδηλώσεις που έγιναν στις μεγάλες πόλεις για το καυτό αυτό θέμα.

Ενδοοικογενειακή βία στην Τουρκία

Σύμφωνα με ακαδημαϊκή έρευνα για τη συζυγική βία, το 39% των γυναικών στην Τουρκία θεωρεί ότι οι σύζυγοί τους έχουν δικαίωμα να τις χτυπούνε για διάφορους λόγους. Μεταξύ των λόγων αυτών είναι η άρνηση για σεξουαλική επαφή, η παραμέληση των παιδιών, η σπατάλη, η ανυπακοή προς το σύζυγο κ.α.

Στην Ανατολική Τουρκία το ποσοστό των γυναικών που αναγνωρίζει το δικαίωμα της άσκησης βίας από το σύζυγο τους είναι 49%.

Ο σημαντικότερος λόγος του τόσο υψηλού ποσοστού γυναικών που δέχονται ως νόμιμη την οικογενειακή βία είναι η έλλειψη μόρφωσης. Το 20% των γυναικών στην Τουρκία είναι αναλφάβητες, 40% δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να μορφωθούν συστηματικά και μόνο το 2% των γυναικών έχει πανεπιστημιακή μόρφωση.

Γυναίκα υποψήφια στις προεδρικές εκλογές στο Αφγανιστάν

Μια γυναίκα, η 41χρονη παιδίατρος Κασσύντα Τζαλάλ, είναι ανάμεσα στους 18 υποψηφίους που θα συμμετάσχουν στις προεδρικές εκλογές της 9^{ης} Οκτωβρίου 2004 στο Αφγανιστάν.

Σε μια χώρα όπου οι γυναίκες φοβούνται ακόμη και να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους ή, το πολύ, ψηφίζουν ό,τι οι σύζυγοί τους, η περίπτωση της Τζαλάλ αποτελεί νότα αισιοδοξίας. Ο σύζυγος της Τζαλάλ και πατέρας των τριών παιδιών τους, καθηγητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Καμπούλ τη στηρίζει απόλυτα. Σε όσους προβάλλουν επιχειρήματα θρησκευτικής τάξης κατά της υποψηφιότητας της Κασσύντα Τζαλάλ, εκείνη αντιτείνει ότι το Κοράνι επιτρέπει στις γυναίκες να γίνονται ηγέτες. Άλλωστε η μητέρα της είχε ηγηθεί της φυλής της μετά το θάνατο του συζύγου της. "Είναι σίγουρα μια δύσκολη κατάσταση. Ακόμα και αν δεν εκλεγώ, θα έχω δώσει πολύ θάρρος στις γυναίκες του Αφγανιστάν", τονίζει με αισιοδοξία.

Ισραηλινοί υπέρ των θεμελιωδών δικαιωμάτων των Παλαιστινίων

Η Τάλι Φαχίμα, 29χρονη Ισραηλινή που υπηρέτησε στον ισραηλινό στρατό και εργαζόταν ως γραμματέας σε δικηγορικό γραφείο, τέθηκε υπό κράτηση χωρίς δίκη, γιατί κατηγορήθηκε ως συνεργάτης του Παλαιστίνιου "τρομοκράτη" Ζακαρία Ζουμπέιντι, αρχηγού της Τζενίν. Η Τάλι Φαχίμα θέλησε να πληροφορηθεί για τη δράση του Ζουμπέιντι και τον επισκέφτηκε, παρά το γεγονός ότι ισραηλινές αρχές απαγορεύουν στους Ισραηλινούς πολίτες να επισκέπτονται παλαιστινιακές πόλεις. Η νέα κοπέλα δήλωσε στην "Τζερούσαλεμ Ποστ" ότι ο Ζουμπέιντι δεν είναι τρομοκράτης, αλλά μάχεται κατά της κατοχής των ισραηλινών, γιατί οι συμπατριώτες του στερούνται θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Είναι σκληρό, είπε, για μια νέα κοπέλα, η οποία ανατράφηκε με ορισμένες αξίες, να διαπιστώνει μια μέρα ότι είναι όλες λάθος.

Γυναικείες επιχειρήσεις στην Ιορδανία

Στις διάφορες επαρχίες της χώρας αυτής υπάρχει μια σχετική ανεξαρτησία στις κινήσεις των γυναικών κυρίως όταν πρόκειται να προσφέρουν οικονομική βοήθεια στην οικογένεια και στο χωριό. Έτσι σε πολλές μικρές πόλεις έχει αναδειχθεί μια δυναμική βιοτεχνία κυρίως στην κατασκευή χαλιών όπου απασχολούνται αποκλειστικά οι γυναίκες.

Όλες οι εργαζόμενες στις βιοτεχνίες αυτές δηλώνουν ευχαριστημένες και υπερήφανες που μπορούν με την εργασία τους να βοηθήσουν οικονομικά την οικογένειά τους και τονίζουν τη σημασία του αισθήματος ανεξαρτησίας που τις κάνει συνειδητά άτομα.

Γυναίκα δικαστής στην Αίγυπτο

Η Κυβέρνηση της Αιγύπτου διώρισε τη δικηγόρο Tahani el Gibali δικαστή στο Συνταγματικό Δικαστήριο. Είναι η πρώτη γυναίκα που πήρε μια τέτοια θέση σ' αυτή τη χώρα.

Βιβλιοπωλείο για γυναίκες στο Παρίσι

Το βιβλιοπωλείο *Les Alizés* (74οδός Cardinal Lemoine – Paris 75005) άνοιξε τις πόρτες του στις 18 Δεκεμβρίου 2003. Εκτός από εξαντλημένες εκδόσεις αλλά και από σύγχρονα βιβλία, το βιβλιοπωλείο ανέκτησε έναν αριθμό βιβλίων που είχαν εκδώσει γυναίκες παλαιότερα και είναι στη διάθεση όλων.

Κινηματογραφικό τριήμερο γυναικών- δημιουργών

Το πρόγραμμα “Σπουδές φύλου και ισότητας στις

πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες” του Παντείου Πανεπιστημίου, οργάνωσε, σε συνεργασία με το ίδρυμα Friedrich Ebert (ελληνικό γραφείο), ένα κινηματογραφικό τριήμερο (11,12,13 Οκτωβρίου) στο χώρο του Ινστιτούτου Goethe Αθηνών.

Ο τίτλος της εκδήλωσης ήταν: “Ιστορία και κοινωνία- Αντικατοπτρισμοί στον κινηματογράφο γυναικών- δημιουργών. Η περίπτωση της Γερμανίας”.

Το γενικότερο πνεύμα αμφισβήτησης και κριτικής της κοινωνίας στη δεκαετία του 1970, σε συνδυασμό με το μαχητικό γυναικείο κίνημα ανέδειξε και την κινηματογραφική δημιουργία γυναικών. Στα πλαίσια της έρευνας αυτού του φαινομένου διοργανώθηκε και το κινηματογραφικό αυτό αφιέρωμα σε Γερμανίδες δημιουργούς με χαρακτηριστικά δείγματα της παραγωγής τους. Μετά την προβολή των ταινιών ακολούθησε συζήτηση μεταξύ του κοινού και μερικών από τους εκπροσώπους της εκδήλωσης. Πολλοί νέοι έλαβαν το λόγο με ενδιαφέροντες απόψεις.

Γυναίκες στον κόσμο

Μάρτα Σουπλίσου

Στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας, μια πόλη 11 εκατομμυρίων ανθρώπων, η μεγαλύτερη του Νοτίου Ημισφαιρίου, Δήμαρχος είναι η Μάρτα Σουπλίσου, η οποία εξελέγη το 2000 με το 58% των ψήφων. Η Δήμαρχος του Σάο Πάολο είναι γυναίκα ανεπίληπτης εντιμότητας. Βρέθηκε επικεφαλής μιας πόλης διαβρωμένης από διαφθορά με άδεια ταμεία και δημοσιονομικό έλλειμμα 20,8 δισ. ρεάλ. Η Σουπλίσου επέβαλε δημοτικό φόρο ακίνητης περιουσίας, παρά τις διαμαρτυρίες των πλουσίων και τετραπλασίασε τις επενδύσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας. Μέλος του κόμματος των εργαζομένων του προέδρου Λούλα (παρ' ότι ανήκει στην “υψηλή κοινωνία” του Σ. Πάολο), εργάζεται ως ψυχαναλύτρια, είναι διαζευγμένη και μητέρα τριών παιδιών. Με την πολιτική άρχισε να ασχολείται από το 1994 και το 1995 εξελέγη βουλευτής στο ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο. Κατά τη διάρκεια της θητείας της κατέθεσε 22 νομοσχέδια υπέρ των μειονοτήτων.

Η Μάρτα Σουπλίσου ασχολείται αυτό το διάστημα με την υποψηφιότητα της πόλης της για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012, δουλεύοντας από τώρα με ενθουσιασμό για το καλό της πόλης της και, γενικότερα, όλης της Νότιας Αμερικής.

Νέλι Κρους

Η Νέλι Κρους γεννήθηκε στην Ολλανδία το 1941. Σπούδασε οικονομικά στο περίφημο Πανεπιστήμιο Έρασμος. Ξεκίνησε μια επιτυχημένη ακαδημαϊκή καριέρα, αλλά

σύντομα την απορρόφησε η πολιτική. Έγινε μέλος του Ολλανδικού Κοινοβουλίου για πρώτη φορά το 1971 με το Λαϊκό Κόμμα, που πήρε πολλές φορές μέρος σε κυβερνήσεις συνασπισμού στην Ολλανδία.

Από το 1982 έως το 1989 χρημάτισε υπουργός μεταφορών και στη συνέχεια μετακόμισε στις Βρυξέλλες, όπου εργάστηκε στο γραφείο του τότε Επιτρόπου αρμόδιου για τις μεταφορές.

Όταν το καλοκαίρι του 2004 ο Μάνουελ Μπαρόζο ανέλαβε νέος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εντυπωσιασμένος από τις ικανότητες και την ευφυΐα της ανέθεσε το δύσκολο και πολύ σημαντικό χαρτοφυλάκιο του Ανταγωνισμού.

Την 1^η Νοεμβρίου 2004 η νέα Επίτροπος ανέλαβε τα καθήκοντά της.

Έμμα Μπονίνο

Η Έμμα Μπονίνο, ιταλίδα πολιτικός, άλλοτε ευρωβουλευτής και επίτροπος για τα ανθρωπιστικά θέματα, έχει τα τελευταία χρόνια, αφοσιωθεί στον αγώνα των γυναικών στο μουσουλμανικό κόσμο.

Από το 2000 ζει στο Κάιρο. Πήγε εκεί, για να συμπαρασταθεί στη φεμινίστρια Ναουάλ Ελ. Σαανταούι που δικαζόταν για αποστασία. Στην Αίγυπτο η πράξη αυτή οδηγεί αυτόματως σε διάλυση του γάμου, αφού ο σύζυγος δεν μπορεί να μένει πλέον με μια γυναίκα που δεν είναι μουσουλμάνα. Η Μπονίνο είναι αισιόδοξη. Πιστεύει στις γυναίκες, επώνυμες και ανώνυμες, θα αλλάξουν τον κόσμο. Το πόλιτικό Ισλάμ έχει αποτύχει, τονίζει. Ο φεμινισμός είναι το μάλακό υπογύστριο του ισλαμισμού.

Κανσάν Σουντρί- Μπατασαρία

Είναι η πρώτη γενική διευθύντρια της αστυνομίας στο βόρειο ινδικό κρατίδιο Ουταρανσάλ. Η Κανσάν διοικεί 20,000 άνδρες και δεν έχει κανένα πρόβλημα μαζί τους. Τα πρώτα χρόνια στην υπηρεσία της, της είχαν αναθέσει επικίνδυνες αποστολές σε δύσκολες περιοχές της χώρας, όπου κατόρθωσε να συλλάβει και να οδηγήσει στη δικαιοσύνη τον λήσταρχο Μαχάν Σίνγκ.

Τη δουλειά της τη διάλεξε γιατί πιστεύει ότι από την Αστυνομία έλειπε η ανθρωπιά και ότι οι γυναίκες θα μπορούσαν να προσδώσουν μεγαλύτερη ευαισθησία και να αποδείξουν ότι είναι ικανές για δύσκολες δουλειές. Πιστεύει επίσης, και το έχει αποδείξει με την προσωπική της ζωή, ότι η επαγγελματική επιτυχία και ο γάμος είναι εύκολο να συνδυαστούν.

Η τήρηση της τάξης δεν είναι πάντως το μοναδικό της ενδιαφέρον. Στα τριάντα χρόνια της καριέρας της φρόντισε να εμπλουτίσει το βιογραφικό της παίρνοντας ένα μάστερ από το Πανεπιστήμιο του Ουλαγκόνγκ, στην Αυστραλία.

Ιζαμπέλ Αλιέντε

Στις 6/11/2004 ήρθε στην Αθήνα η Ιζαμπέλ Αλιέντε, κόρη του εκλεγμένου σοσιαλιστή Προέδρου της Χιλής Σαλβαδόρ Αλιέντε, ο οποίος αυτοκτόνησε λίγο πριν μπουν τα στρατεύματα του Πινοσέτ στο Προεδρικό Μέγαρο, Μονέδα, του Σαντιάγο κατά το μοιραίο πραξικόπημα που στοίχισε στη Χιλή χιλιάδες διωγμένους και νεκρούς τον Σεπτέμβριο του 1973.

Η Ιζαμπέλ Αλιέντε, πρώτη εξαδέλφη της συνονόματης της γνωστής συγγραφέα, είναι καθηγήτρια, βουλευτής και πρόεδρος της επιτροπής Εξωτερικών υποθέσεων και ήλθε στην Αθήνα για να παραστεί στην πρεμιέρα του ντοκιμαντέρ του Πατρίτσιο Γκουσνάν που αναφέρεται στη ζωή και την πολιτική δράση του μεγάλου οραματιστή Σαλβαδόρ Αλιέντε, που έδωσε τη ζωή του για την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη μαχόμενος μέσα στο Προεδρικό Μέγαρο ως την τελευταία στιγμή κατά των εισβολέων συμπατριωτών του, προσφέροντας έτσι ένα πρόσωπο πολιτικής ηθικής.

Γερτρούδη Έντερλε

Η G. Ederle (ΗΠΑ) απεβίωσε στις 30 Νοεμβρίου 2003 σε ηλικία 98 ετών. Η Ederle είναι η πρώτη γυναίκα που διέσχισε τη Μάγχη κολυμπώντας σε χρόνο-ρεκόρ 14 ώρες και 31 λεπτά. Κανένας άλλος και καμιά άλλη δεν διέσχισε σε γρηγορότερο χρόνο τη Μάγχη μέχρι το 1950.

Γυναίκες Στελέχη Επιχειρήσεων- Χορηγών στους Ολυμπιακούς Αγώνες

Οι διάφοροι χορηγοί των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων, εκτός από τη διαφήμιση των προϊόντων τους, είχαν ως στόχο την προβολή του αθλητικού ιδεώδους και στήριξαν σημαντικά την επιτυχημένη πραγματοποίηση των Αγώνων.

Οι άνθρωποι που εργάστηκαν για τον σκοπό αυτό δούλεψαν με αγάπη και ενθουσιασμό, χωρίς ωράρια, και πίστεψαν στην αξία της δουλειάς τους.

Αναφέρουμε εδώ μερικά από τα πιο σημαντικά γυναίκες στελέχη των επιχειρήσεων- χορηγών των Ολυμπιακών Αγώνων:

Μαριλένα Φατσέα: Γενική Διευθύντρια Ολυμπιακής Χορηγίας (COSMOTE)

Ευαγγελία Πισκερά: Διευθύντρια Δημοσίων Σχέσεων ΕΡΤ.

Ντέπη Τζιμέα: Διευθύντρια Επικοινωνίας Ομίλου ΟΤΕ

Όλγα Μήτση: Διευθύντρια Ολυμπιακής Χορηγίας ΔΕΛΤΑ

Μελίνα Πίττα: Διευθύντρια Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων (Ολυμπιακές Αερογραμμές)

Μαρία Μπέσκου: Διευθύντρια Επικοινωνίας ΔΕΗ

Γυναίκες οδηγοί τραμ

Το τραμ μπήκε στη ζωή της πρωτεύουσας. Μάθαμε ότι έξι γυναίκες εκπαιδεύτηκαν για οδηγοί του τραμ και είναι πολύ ευχαριστημένες από την δουλειά τους.

Προς το παρόν δεν έχουν προβλήματα με τους επιβάτες.

Δήμητρα Ζερίτη, Βάνια Ετέφου, Ευμηρία Χαρδαλιά, Ανδρ. Βλάχου, Όλγα Καζάκου, Αρ. Κουτουμάρκου.

Β ρ α β ε ί α

Nobel Ειρήνης: Βανγκάρι Μαατάι

Η νικήτρια του Nobel Ειρήνης για το 2004 είναι η Αφρικανή Wangari Maathai.

Η Wangari Maathai γεννήθηκε στην Κένυα το 1940. Σπούδασε βιολογία στο Κολέγιο Mount St. Scholastica στο Atchison, Kansas (1964). Το 1966 έλαβε μεταπτυχιακό δίπλωμα (Master) από το Πανεπιστήμιο του Pittsburgh στις φυσικές επιστήμες και συνέχισε τις σπουδές της στη Γερμανία.

Το 1971 έλαβε διδακτορικό δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Nairobi. Είναι η πρώτη γυναίκα στην Ανατολική και Κεντρική Αφρική που αποκτά διδακτορικό.

Στο Πανεπιστήμιο της Nairobi δίδαξε ανατομία ζώων, έγινε πρόεδρος του κτηνιατρικού τμήματος και το 1976 αναπληρώτρια καθηγήτρια. Συγχρόνως με την ακαδημαϊκή της σταδιοδρομία η Wangari Maathai διακρίθηκε ως δραστήριο μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Γυναικών της Κένυας από το 1976 έως το 1987 και πρόεδρος από το 1981-1987.

Τότε σκέφτηκε τη δένδροφύτευση στις φάρμες και γύρω από τα σχολεία και τις εκκλησίες με τη συμμετοχή των πολιτών. Έτσι γεννήθηκε η τόσο σημαντική περιβαλλοντική οργάνωση «Πράσινη Ζώνη» (Green Belt Movement).

Το 1986 το δίκτυο της οργάνωσης απλώθηκε σε όλη την Αφρική με κύριο μέλημα την προστασία των δασών και της γης από την παράνομη εκμετάλλευση.

Η Wangari Maathai είναι προσωπικότητα διεθνώς αναγνωρισμένη για τον αγώνα της για τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την προστασία του περιβάλλοντος. Έχει αναφερθεί πολλές φορές για τα θέματα αυτά στα Ηνωμένα Έθνη. Επίσης συμμετέχει στη Συμβουλευτική Επιτροπή για τον Αφοπλισμό στα Ηνωμένα Έθνη.

Η οργάνωση «Πράσινη Ζώνη» και η ιδρύτριά της έχουν τιμηθεί με πολλές διακρίσεις και σημαντικά βραβεία.

Η Wangari Maathai ανακηρύχθηκε «Γυναίκα της χρονιάς» το 1983, «Γυναίκα του Κόσμου» το 1989, και μία από τις εκατό ηρωίδες του κόσμου για το περιβάλλον (1997). Το 2002 εξελέγη βουλευτής με 98% των ψήφων στο Κοινοβούλιο της Κένυας και ανέλαβε Υφυπουργός Περιβάλλοντος Φυσικών Πόρων και Προστασίας των άγριων ζώων.

Nobel Λογοτεχνίας 2004: Ελφίντε Γέλινεκ

Δέκατη γυναίκα στην ιστορία του θεσμού, η Αυστριακή συγγραφέας Ελφίντε Γέλινεκ έλαβε από τη Σουηδική Ακαδημία, το βραβείο Νόμπελ για το 2004. Είναι μια πολιτική συγγραφέας, και η επιλογή της για το βραβείο θεωρείται τολμηρή. Με ενεργό ανάμειξη στο φοιτητικό κίνημα του 1970, έγινε αργότερα εκφραστής του κινήματος κατά του ακροδεξιού προέδρου Γέργη Χάιντερ. Η βραβευμένη συγγραφέας σπούδασε πιάνο και σύνθεση στη Βιέννη προτού ασχοληθεί με τη συγγραφή βιβλίων, το θέατρο και την ιστορία της τέχνης. Χρησιμοποιεί ποιητική γλώσσα χωρίς συναισθηματισμούς. Τα θέματά της είναι ωμά και αποκαλύπτουν τον παραλογισμό και την δύναμη χειραγώγησης των κοινωνικών στερεοτύπων. Μόνιμο μοτίβο στα βιβλία της είναι η γυναίκα και η αδυναμία της να αυτοπροσδιοριστεί σε ένα κόσμο προκαταλήψεων. Εκτός από την "Πιανίστα" (1983) που έγινε ταινία με τίτλο "Η δασκάλα του πιάνου" και βραβεύτηκε στις Κάνες, σημαντικά βιβλία της είναι "Η Λαγνεία", βιβλίο που ασχολείται με την σεξουαλική βία εναντίον των γυναικών, "Τα παιδιά των νεκρών" (1995), "Οι εσωκλεισμένοι" (2001).

Βραβείο Πρίτζκερ: Ζάχα Καντίντ

Στις 31 Μαΐου, η ιρακινή καταγωγής αρχιτέκτονας Ζάχα Καντίντ παρέλαβε το βραβείο Πρίτζκερ το οποίο αποτελεί την επίσημη αναγνώριση του πρωτοποριακού έργου της. Είναι η πρώτη γυναίκα στην οποία απονέμεται το σημαντικό αυτό βραβείο, αντίστοιχο του βραβείου Νόμπελ.

Οι γυναίκες πρέπει να δουλεύουμε σκληρά σε οποιοδήποτε επάγγελμα, για να αποδείξουμε την αξία μας, δήλωσε η βραβευμένη αρχιτέκτονας.

Γεννημένη στη Βαγδάτη το 1950, αλλά εγκατεστημένη στο Λονδίνο, η Ζάχα Καντίντ, απέκτησε τη φήμη μιας "ντίβας" με ανεπτυγμένο διανοητικό επίπεδο. Μαζί με το μεγάλο αρχιτέκτονα Ρεμ Κουλχα έδωσαν νέα ώθηση στην αρχιτεκτονική των μεγάλων χώρων. Ήδη από το 1977 όταν η Καντίντ άνοιξε δικό της αρχιτεκτονικό γραφείο, χαρακτηρίστηκε επαναστάτρια. Μιλάει για ανοιχτούς χώρους όπου θα υπάρχει πρόσβαση στο κοινό "χωρίς κλειδί και είσοδο" γιατί ο κόσμος έχει ανάγκη από καλύτερη ποιότητα χώρων.